

'יתד נאמן' תוקף את מקימי רשת הגיור: "נוער הגבעות הרבני"

ישראל כהן | כ"ז באב תשעה 12.08.15 08:37
"נוער הגבעות הרבני"

מרד הגיור של חלק מרבני הציונית הדתית בהקמת בתי דין אלטרנטיביים תוך נסיון לעקוף את ממסד הרבנות הראשית לישראל גורם לסערה רבה בקרב רבני קהילות יהודיות בארץ ובחו"ל החוששים לפריצת הגדר בנושא המהותי לקיומו של העם היהודי.

הבוקר (שלישי) מקדיש הרב ישראל פרידמן עורך העיתון "יתד נאמן" את מאמר המערכת של בטאון תנועת דגל התורה לגיני היוזמה במילים חריפות.

"נוער הגבעות הרבני של הציבור הד"ל, החליט לעשות מעשה", כותב פרידמן וממשיך: הם האמינו שיצליחו להעביר את חוק הגיור שעבר בינתיים לפח האשפה של ההיסטוריה, מבלי שהצליח להרוס את העם היהודי. על פי רפורמת הגיור של ממשלת הזדון, זכרה לא לברכה, יכול היה כל רב עיר לבצע גיורים לפי השקפת עולמו, ושערי הכניסה לעם היהודי היו נפרצים לרווחה לשטף דם דמוגרפי של נוכרים לתוך ורידי העם היהודי. מאז, בידיו של כל מתגייר פוטנציאלי לבחור את המגייר שנראה לו. אם תושב רעננה למשל יחשוש שהרב המקומי רציני ומחמיר מדי עבורו והוא ידרוש ממנו את דרישות ההלכה הקפדניות בטרם תונפק לו אזרחות קבע של העם היהודי, הוא יפתח צוהר לעולם הרחב ויחפש רב שהקריטריונים שלו לגיור יהיו "נוחים יותר". באמצעות חיפוש קצר הוא יוכל לוודא שלא ידרשו ממנו יותר מדי, שלא יתבעו ממנו לחיות כאדם שומר מצוות, כלומר להשאר גוי עם תעודת יהודי.

זה לא מה שקרה. אבל "נוער הגבעות הרבני" של הציבור הד"ל, החליט שאין דין ואין דיין. גם אם מדינת ישראל החליטה שעל פי חוק, הרה"ר היא שאחראית על עניני הדת, אם הם לא הצליחו להשתלט על מוסד הרה"ר, אז מותר להשמיץ אותה ולהקים מערכי גיור אלטרנטיביים – העיקר שיהיה כמו שהם החליטו! אם הם רוצים רפורמה בגיור ומפריעים להם, אז הולכים בכוח. אם אין חוק גיור, אז יעשו ניתוח מעקפים פרוביזורי, כדי שיזרים דם זר ללב העם.

האמת, איש אינו חושד בהם שמדובר בדאגה לגרים. מי שדואג לגרים לא מגייר אותם בגיור אנרכיסטי פורע הלכה ולהבדיל גם חוק, גיור שלא יוכר ע"י המדינה ובוודאי לא ע"י בתי דין רציניים ברחבי קהילות ישראל בחו"ל ויש בו אונאת הגר. מי שדואג לגרים, אינו מבצע תהליך כל כך פנימי וכל כך אישי ועמוק, באופן מתקשר ומתגרה, לעיני מצלמות העתונות. מדובר בשאיפות אישיות שלא התממשו, וכל הדרכים כשרות להשגת המטרה. וכש"נוער הגבעות הרבני" מחליט להתפרע, אין מי שיעצור אותו. גם אם מדובר במרד.

בניגוד לגמגום המתפתל של ראשי "הבית היהודי" שהתנסחו בהתפתלות שלא היתה מבייטת נחש ובמילים של בעל לקות שפה, גורמים רבניים והרבנים הבכירים בצבור הדתי לאומי הביעו במילים קשות, בכתב ובע"פ, את התנגדותם הנחרצת למגמה ההרסנית המסוכנת. לכל בר דעת ברור שאם "נוער הגבעות הרבני" של הציבור הד"ל החליט להשתולל ולפרק את הרה"ר הממלכתית כי לא הצליח לכבוש את הגבעה הזו בבחירות דמוקרטיות, לכל מובן שאם יוקם מערך גיור אלטרנטיבי, מהר מאוד יוקם גם מערך אלטרנטיבי רפורמי, שדובריו ינמקו את אותם נימוקים ויביאו את אותם טיעונים. בפרט על רקע עמדתה של הסוכנות היהודית, שמעודדת ומגבה כל מה שרפורמי! מלבד הפירצה בגדרות היהדות בעצם הגיור האלטרנטיבי המקל שעלול לאפשר לזמורות זר להשתרג על אילן היהדות, זו סלילת כביש לתנועות החוצי-יהודיות ללב ההוייה הישראלית המתבוללת.

לו היה מדובר בבית משפט שהחלטותיו לא היו מוצאות חן בעיני מישהו והלה היה נחפז להקים ערכאה שיפוטית אלטרנטיבית, הרי הארץ היה מזדעזעת ת"ק על ת"ק פרסה, וכל אבירי התקשורת היה יוצאים במקלדת שלופה להגנת הגוף הרשמי. אבל כאשר הפירצה היא בחומות היהדות, פתאום "נוער הגבעות הרבני" חסר האחריות, הוא דבר לגיטימי. כאשר מדובר בהרס של שלמות העם, אז ההתפרעות האנרכיסטית המתקשרת היא לגיטימית ורצויה. ודי להתבונן מי הפוליטיקאים ומי אנשי התקשורת שחוגגים, כדי להבין עד כמה המהלך מחריד ומסוכן.

לא תמיד זה היה כך: "אמנם הניחה הממשלה קרן זווית גם למשפט התורה, והוא בעיני אישות, כי למרות אי רצונם כמובן גם בזה, הם כנראה רואים הכרח בדבר. לא משום כבוד התורה, אלא מפני טובת המדינה", כי יודעים הם כי אם יעשו גם הצעד הזה, יבתרו בזה את האומה לשני עמים נפרדים, עם השומר על קדושתו וטהרת משפחתו וייחוסו, ואזרחי מדינה השומרים רק על אזרחותם, ולא איכפת להם אם יבלבלו את יחסם, ובילדי נכרים ישפיקו, ודבר זה ברור גם להחילונים שלא תהי' אחרית טובה להמדינה, אם ילכו בדרך עקלתון זו, ולפיכך וויתרו על חילוניתם, והניחו בזה מקום לחוקי התורה", כתב מרן הגאון רבי יחזקאל סרנא זצוק"ל, במאמר

לדאבון לב, עובדות אלו היו נכונות רק לשעתן. השיקולים ההם, מתברר, חלפו עם הרוח. אותו דור עוד ידע את יוסף. האנשים ההם היו אפיקורסים, לא עמי ארצות. הם זכרו דמות של סבא, בעל חזות יהודית. מושגי בסיס ביהדות היו נעוצים בתודעתם, כמו הד רחוק. הרגש היהודי, איזושהי זיקה לבית אבא, עוד פעם בקרבם. אבל הרבה מים מעופשים רבים זרמו מאז בנחלי ישראל וגם הנסיבות השתנו:

גלי העליה שהתנפצו לחופיה של הארץ, הביאה המונים לארץ. אחוזים ניכרים ביותר של גוים, נקלטו – בעטיו של חוק השבות. מכת הזיזים של מסתנני תרמית וגירוי אינסטנט, הגביהה את גרף הגויים שמצאו בארץ ישראל עיר מפלט. המונים, וזה המקרה הטוב, לא מחפשים כלל את הדרך אל היהדות ומתערבים בקרב אזרחי ישראל.

אם בעבר ארבה סכנת התבוללות מכיוונם של אלה שהיו בעלי כוונות חילון בלתי מוסתרות, היום הסכנה הזו אורבת מכונם של כאלה שרוצים "להציל" ולטענתם הם פועלים במסגרת ההלכה: אם למדינת ישראל יש בעייה בגלל ריבוי הגויים שבה, אם יש חשש שכור ההיתוך הישראלי יטמיע נוכרים ויגרום להתבוללות, אז צריך למצוא פתרונות שלא יהיו כאן גויים. איך? "לגיייר" אותם בלי לדרוש יותר מדי כדי שיהיה להם קל לבצע את הצעד. כך הם יהיו "הודים" ולא תהיה התבוללות. צריך לעודד התבוללות כדי למנוע התבוללות. הם לא טועים רק בדבר הלכה אלא גם בדבר אגדה: הם לא אוהבים את הבריות ומקרבים אותם לתורה, אלא מקרבים את התורה לבריות!

למעשה, כך נראה, מדובר בתרגיל זול של יחסי ציבור, מצידם של ראשי "נוער הגבעות הרבני". זו דרך להסית את העם המנותק משורשיו נגד קודשי ישראל ולהבאיש את הסמכות ההלכתית הרישמית, ובמחיר פגיעה בטהרת היחוס להופיע על סוס לבן כאביר מושיע וקשוב, כתעלול לקראת ההסתערות הבאה לכיבוש עמדות הדת בישראל, כדי שיוכלו להזיד בה לפי השקפתם.

בתקשורת היו שהזדרזו לבשר על הקמת זרם חדש שקם בישראל. אם אכן, בסקלה שלנו הוא ממוקם בין הציבור האורתודוקסי לרפורמי. רק שההיסטוריה היהודית הוכיחה במהירות, לאן "זרמים" כאלה הגיעו. גם משה מדאסוי – מנדלסון, היה בבראשיתו ת"ח שהצליח לתעתע, עד שרקבון מעשיו דירדר רובדים שלמים ביהדות לזרועות האסון הרחני.

ראשי המדינה חייבים להתייצב כחומה בצורה ולא להכיר בגיורים אנרכיסטים מהסוג הזה, שמסכנים את שלמות העם. ל"נוער גבעות" צריכים להתייחס כמו לנוער גבעות.

מקור:

<http://www.kikar.co.il/178899.html>

© כל הזכויות שמורות כיכר השבת